

XIV

Demokrat, og at det nye Samfund skulde naas ved Folkets Modning gennem en naturlig Udvikling. Det sande Folkefællesskab skulde opbygges af Folket selv under eget Ansvar og ved egen Dygtiggørelse.

Borgbjerg var en varm Ven af internationalt Samvirke, men han understregede altid, at international Styrke forudsatte en sund national Forstaaelse i hvert enkelt Land. Dette Synspunkt var ledende for ham, naar han repræsenterede vort Land i Folkenes Forbund og ved andre Lejligheder.

Et Mylder af Minder vælder frem ved Meddelelsen om Borgbjergs Død. Minder om en Personlighed, af hvilke der kun fødes faa i et lille Land. Minder om en fremragende Mand, hvis Tanke uophørligt var i Virksomhed, og som gerne gjorde andre delagtige i, hvad der optog ham. Borgbjerg var en aldrig hvilende Aand. Hans Blik fulgte alt, hvad der foregik af Betydning, ikke blot i vort eget Land, men ogsaa andetsteds.

Borgbjergs Venner vil i stort Tal lægge Blomster paa hans Baare som Udtryk for dyb Taknemmelighed for alt, hvad han har udrettet.

Ogsaa her i Folketinget vil vi vide Borgbjerg Tak, og vi vil lyse Fred over hans Minde«.

